

DE VLAAMSE MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW**BISNOTA AAN DE LEDEN VAN DE VLAAMSE REGERING**

Betreft: Voorontwerp van besluit van de Vlaamse Regering tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 mei 2009 betreffende de erosiebestrijding

1. SITUERING

Het als bijlage 1 toegevoegd voorontwerp van besluit tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 mei 2009 betreffende de erosiebestrijding (erosiebesluit) beoogt, in navolging van de besluiten van 26 februari 2010 en 7 februari 2014, een aanpassing van een aantal praktische uitvoeringsmodaliteiten van de subsidieverlening.

2. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING

Artikel 1 wijzigt artikel 1, 9°, van het erosiebesluit. De definitie van het begrip ‘gunningsprocedure’ wordt geactualiseerd door de verwijzing naar de wet overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten van 15 juni 2006. Daarnaast wordt de definitie aangepast om te verduidelijken dat de gemeente (op eigen risico) de erosiebestrijdingswerken kan gunnen vooraleer de minister de subsidie ervoor heeft toegekend.

Artikel 2 voegt een punt 6° toe aan artikel 6, §2, derde lid, van het erosiebesluit. De Vlaamse Regering heeft op 11 december 2015 bijkomende taken voor de erosiecoördinatoren opgenomen in artikel 59 van het besluit van de Vlaamse Regering van 24 oktober 2014 tot vaststelling van de voorschriften voor de rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (VR 2015 1112 DOC.1344). Het is wenselijk de bijkomende taken te vermelden in het erosiebesluit, zodat het voor de betrokken gemeenten duidelijk is dat de ermee gepaard gaande kosten in aanmerking komen voor de uitbetaling van de subsidie voor de begeleiding van de uitvoering van een goedgekeurd gemeentelijk erosiebestrijdingsplan.

Artikel 3, 1°, vervangt het woord “bijkomende” telkens door het woord “tweede” in artikel 7, tweede lid, van het erosiebesluit.

Artikel 3, 2°, voegt een derde lid toe aan artikel 7 van het erosiebesluit. De ervaring leert dat de gemeenten na de goedkeuring van hun gemeentelijk erosiebestrijdingsplan niet alle in dezelfde mate een beroep doen op een erosiecoördinator. Deze problematiek werd al deels aangepakt door een aanpassing van het erosiebesluit via een besluit van de Vlaamse Regering van 7 februari 2014, waardoor elke erosiegevoelige gemeente twee maal een subsidiebedrag kan krijgen voor begeleiding door een erosiecoördinator. Deze problematiek wordt nog versterkt door de

implementatie van de aangepaste verplichte erosiebestrijdingsmaatregelen in het kader van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid sinds begin 2016 (VR 2015 1112 DOC.1344), die potentieel extra taken met zich meebrengt voor de erosiecoördinator. Om de werking van de erosiecoördinatoren voor nog minstens tien jaar te verzekeren, wordt de toekenning van een derde subsidiebedrag voor begeleiding door een erosiecoördinator mogelijk gemaakt. Om de doelmatigheid te verzekeren van de derde subsidie zal de afdeling, bevoegd voor de bodembescherming, een advies geven over de effectiviteit van de eerste en de tweede subsidie. De gemeente voegt hiertoe bij de aanvraag van de derde subsidie een overzicht toe van de erosiebestrijdingsmaatregelen die door de gemeente of door de betrokken landbouwers werden gerealiseerd in het plangebied van het goedgekeurd gemeentelijk erosiebestrijdingsplan in de periode tussen het verkrijgen van de eerste subsidie en het aanvragen van de derde subsidie. De derde subsidie kan pas verkregen worden voor zover ten minste 75% van de tweede subsidie effectief werd betaald aan de gemeente en na een gunstig advies van de bevoegde administratie.

Artikel 4 heft de tweede zin van artikel 8, eerste lid, van het erosiebesluit op. De samenstelling van het ontwerp dossier van de erosiebestrijdingswerken moet niet vermeld worden in artikel 8 omdat dit reeds wordt vermeld in artikel 10, §4, 4°.

Artikel 5, 1°, voegt de zinsnede “, de kosten voor het verplaatsen van leidingen, de kosten voor archeologisch onderzoek, de kosten voor veiligheidscoördinatie, de kosten voor bodemonderzoek, de kosten voor grondverzet en de kosten voor het opmaken van het plan van de uitgevoerde werken, vermeld in artikel 18, §2, tweede lid, 7°” toe in artikel 9, tweede lid, 1°, van het erosiebesluit.

Artikel 5, 2°, schrapt de zinsnede “, en de kosten voor het verplaatsen van leidingen” in artikel 9, tweede lid, 2°, van het erosiebesluit. De ervaring leert immers dat de gemeenten bij het uitvoeren van erosiebestrijdingswerken met een aantal kosten worden geconfronteerd die in de huidige regelgeving allen begrepen worden onder het forfait van 7% van het bedrag van de goedgekeurde gedetailleerde kostenraming van de werken, maar die door dit forfaitair bedrag niet kunnen gedekt worden.

Het gaat ten eerste om kosten die bij het opmaken van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2001 houdende de subsidiëring van de kleinschalige erosiebestrijdingsmaatregelen die door de gemeenten uitgevoerd worden, nog niet aan de orde waren, zoals de kosten voor archeologisch onderzoek, de kosten voor veiligheidscoördinatie, de kosten voor bodemonderzoek, de kosten voor grondverzet en de kosten voor het opmaken van het plan van de uitgevoerde werken.

Het gaat ten tweede om de kosten voor het verplaatsen van leidingen die bij het opmaken van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2001 expliciet onder het forfait van 7% werden begrepen. De ervaring leert dat de kosten voor het verplaatsen van leidingen sterk variëren naargelang de locatie van de erosiebestrijdingswerken. Die kostenpost komt niet vaak voor omdat de meeste erosiebestrijdingswerken worden uitgevoerd op percelen waar geen leidingen aanwezig zijn. Maar als die kostenpost wel voorkomt, vertegenwoordigt hij soms een aanzienlijk bedrag, waardoor het niet verantwoord is de kosten voor het verplaatsen van leidingen te blijven opnemen in het forfait van 7%. Er wordt daarom voorgesteld de kosten voor het verplaatsen van leidingen op te nemen in het bedrag van de goedgekeurde gedetailleerde kostenraming van de werken.

Artikel 5, 3°, voegt een vierde lid toe aan artikel 9 van het erosiebesluit. Doel is een oplossing te bieden als de gemeente erosiebestrijdingswerken heeft uitgevoerd op gronden van een private eigenaar en gebruiker via respectievelijk een door de eigenaar toegekend recht van opstal en een door de gebruiker ondertekende overeenkomst, beide voor een periode van 20 jaar. Aangezien de

eerste subsidies op grond van het besluit van de Vlaamse Regering van 7 december 2001 verleend werden in 2002, komt het einde van de periode van 20 jaar voor de betrokken erosiebestrijdingswerken in zicht. Het is evident dat de gemeente de erosiebestrijdingswerken langer zal willen in stand houden. Aangezien het erosiebesluit nu reeds de mogelijkheid voorziet om een subsidie te verlenen voor grondinname via onteigening of aankoop, wat in de regel duurder is dan via overeenkomsten met de eigenaars en de gebruikers voor een periode van 20 jaar, is het wenselijk een bijkomende subsidiemogelijkheid te voorzien voor de extra kosten van de grondinname in het geval dat een gemeente alsnog overgaat tot verwerving van de betrokken percelen. Dit is ook een oplossing als de gemeente al voor het einde van de periode van 20 jaar wenst over te gaan tot verwerving van de betrokken gronden. De bijkomende subsidie wordt berekend als het verschil tussen de subsidie voor de grondinname via onteigening of aankoop op basis van de actuele kostprijs en het effectief aan de gemeente betaalde subsidiebedrag voor de kosten van de grondinname en voor de kosten van de vergoeding van de gebruikers via overeenkomsten met de eigenaars en de gebruikers. De bijkomende subsidie voor de grondinname via onteigening of aankoop kan voor de betrokken gemeenten een stimulans zijn om na 20 jaar (of vroeger) alsnog over te gaan tot grondverwerving, wat de meest duurzame optie is.

Artikel 6, 1°, vervangt artikel 10, §1, van het erosiebesluit. Deze wijziging vermindert de administratieve lasten voor de gemeenten. De gemeenten moeten de subsidieaanvraag voor kleinschalige erosiebestrijdingsinstrumenten en -maatregelen in de toekomst indienen in de vorm van een digitale zending in plaats van een analoge zending in tweevoud. Om rekening te houden met de informatica-technische evolutie wordt bepaald dat de afdeling, bevoegd voor de bodembescherming, een geschikt digitaal uitwisselingsformaat zal vaststellen. Bij wijze van uitzondering moeten de gemeenten voor een subsidieaanvraag voor erosiebestrijdingswerken de technische plannen ook indienen in de vorm van een analoge zending, omdat een analoge versie nodig is om die plannen efficiënt te kunnen beoordelen.

Artikel 6, 2°, heft punt 2° van artikel 10, §4, van het erosiebesluit op. Punt 2° bepaalt dat “een overzicht van de toegepaste bepalingen van de code van goede praktijk erosiebestrijdingswerken” deel moet uitmaken van de subsidieaanvraag voor de uitvoering van erosiebestrijdingswerken. Deze bepaling is in de praktijk echter niet toepasbaar en heeft ook geen meerwaarde, omdat sowieso alle bepalingen van de code van goede praktijk erosiebestrijdingswerken die relevant zijn voor de erosiebestrijdingswerken, moeten toegepast worden. Dat wordt voor elke subsidieaanvraag gecontroleerd door de afdeling, bevoegd voor de bodembescherming.

Artikel 6, 3°, schrapt de zinsnede “, het bestek, de samenvattende opmetingsstaat” in artikel 10, §4, 4°, van het erosiebesluit. Het bestek bevat alleen standaardbepalingen en blijkt in de praktijk niet relevant te zijn voor het beoordelen van de subsidieaanvragen. De samenvattende opmetingsstaat bevat alleen informatie die ook in de gedetailleerde kostenraming is vermeld en blijkt in de praktijk overbodig voor het beoordelen van de subsidieaanvragen.

Artikel 7 vervangt de woorden “met inbegrip van de belasting over de toegevoegde waarde” door de zinsnede “vermeld in artikel 9, tweede lid, 1°” in artikel 14, §3, 1°, van het erosiebesluit. De wijziging is noodzakelijk ingevolge de wijziging van artikel 9, tweede lid, 1°, van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 mei 2009.

Artikel 8 vervangt artikel 16 van het erosiebesluit. Deze wijziging vermindert de administratieve lasten voor de gemeenten. De gemeenten moeten het gemeentelijke erosiebestrijdingsplan en de aanvraag voor de betaling van de subsidie in de toekomst indienen in de vorm van een digitale zending in de plaats van een analoge zending in tweevoud. Om rekening te houden met de

informatica-technische evolutie wordt bepaald dat de afdeling, bevoegd voor de bodembescherming, een geschikt digitaal uitwisselingsformaat zal vaststellen. Bij wijze van uitzondering moeten de gemeenten het gemeentelijke erosiebestrijdingsplan ook in de vorm van een analoge zending indienen, omdat een analoge versie nodig is om dat plan efficiënt te kunnen beoordelen.

Artikel 9 vervangt artikel 17, tweede lid, van het erosiebesluit. Deze wijziging vermindert de administratieve lasten voor de gemeenten. De gemeenten moeten de aanvraag voor de gedeeltelijke betaling van de subsidie, een afschrift van de facturen van de dienstverlener en een activiteitenverslag van de erosiecoördinator in de toekomst indienen in de vorm van een digitale zending in de plaats van een analoge zending in tweevoud. Om rekening te houden met de informatica-technische evolutie wordt bepaald dat de afdeling, bevoegd voor de bodembescherming, een geschikt digitaal uitwisselingsformaat zal vaststellen.

De aanvraag voor gedeeltelijke betaling van de subsidie voor de begeleiding door een erosiecoördinator kan in de toekomst ten hoogste eenmaal per kalenderjaar worden ingediend. De gemeente kan ook vanuit kostenefficiënt oogpunt geen betalingsaanvraag meer indienen als het totaal bedrag van de facturen van de dienstverlener minder dan 1.000 euro bedraagt, tenzij de aanvraag betrekking heeft op minstens drie opeenvolgende kalenderjaren.

In 2015 dienden 18 gemeenten een betalingsaanvraag in voor de subsidie voor begeleiding door een erosiecoördinator ten bedrage van minder dan 1.000 euro. Het ging voor 17 van de 18 gemeenten om minder dan 5% van de aan de betrokken gemeente toegekende subsidie voor begeleiding door een erosiecoördinator, wat wijst op een spreiding van de inspanningen over een heel lange periode en bijgevolg een weinig doortastende aanpak van de erosieproblematiek. Bovendien zijn de administratieve lasten voor de uitbetaling even groot voor een klein bedrag als voor een groot bedrag. Door de wijziging zullen sommige gemeenten de facturen van twee of drie jaren moeten opsparen vooraleer ze een betalingsaanvraag kunnen indienen of hun inspanningen inzake erosiebestrijding moeten versterken.

Het activiteitenverslag van de erosiecoördinator moet in de toekomst ook de uitgevoerde taken in het kader van de aan landbouwers opgelegde erosiebestrijdingsmaatregelen vermelden.

Artikel 10, 1°, vervangt de woorden “eensluitend afschrift in tweevoud” door het woord “afschrift” in artikel 18, §1, eerste lid, van het erosiebesluit. Deze wijziging vermindert de administratieve lasten voor de gemeenten.

Artikel 10, 2°, voegt een lid in tussen het eerste en het tweede lid van artikel 18, §1, van het erosiebesluit. Deze wijziging vermindert de administratieve lasten voor de gemeenten. De gemeenten moeten de aanvraag voor de betaling van het voorschot en de vereiste afschriften van documenten in de toekomst indienen in de vorm van een digitale zending in de plaats van een analoge zending. Om rekening te houden met de informatica-technische evolutie wordt bepaald dat de afdeling, bevoegd voor de bodembescherming, een geschikt digitaal uitwisselingsformaat zal vaststellen.

Artikel 10, 3°, heft de woorden “in tweevoud” en de woorden “eensluitend verklaard” op in artikel 18, §2, tweede lid, van het erosiebesluit. Deze wijzigingen verminderen de administratieve lasten voor de gemeenten.

Artikel 10, 4°, heft punt 5° op van artikel 18, §2, tweede lid, van het erosiebesluit. Deze wijziging vermindert de administratieve lasten voor de gemeenten. Het overzicht van de uitvoeringstermijn van de werken is in de praktijk niet nuttig gebleken voor het goedkeuren van de eindafrekening.

Artikel 10, 5°, voegt een derde lid toe aan artikel 18, §2, van het erosiebesluit. Deze wijziging vermindert de administratieve lasten voor de gemeenten. De gemeenten moeten de aanvraag voor de betaling van het saldo van de subsidie en het eindafrekeningsdossier in de toekomst indienen in de vorm van een digitale zending in de plaats van een analoge zending. Om rekening te houden met de informatica-technische evolutie wordt bepaald dat de afdeling, bevoegd voor de bodem-bescherming, een geschikt digitaal uitwisselingsformaat zal vaststellen. Bij wijze van uitzondering moeten de gemeenten het plan van de uitgevoerde werken ook in de vorm van een analoge zending indienen, omdat een analoge versie nodig is om dat plan efficiënt te kunnen beoordelen en verwerken.

Artikel 10, 6°, schrapt de zinsnede “, met een afzonderlijk geplafonneerd bedrag voor de werken en voor de grondinname” in artikel 18, §3, eerste lid, van het erosiebesluit. Volgens de huidige regelgeving, waarbij men werkt met afzonderlijk geplafonneerde bedragen voor de kostenpost werken en de kostenpost grondinname, komt het soms voor dat de hogere kosten voor de grondinname niet kunnen gecompenseerd worden door de lagere kosten voor de werken, of andersom. De wijziging maakt het mogelijk de toegekende subsidie voor een groter deel effectief aan te wenden.

Artikel 10, 7°, vervangt de woorden “geplafonneerde bedrag voor de werken” door de woorden “bedrag van de goedgekeurde subsidie” in artikel 18, §3, tweede lid, van het erosiebesluit. De wijziging is noodzakelijk ingevolge de wijziging van artikel 18, §3, eerste lid.

Artikel 10, 8°, vervangt artikel 18, §4, van het erosiebesluit. De wijziging is noodzakelijk ingevolge de wijziging van artikel 18, §3, eerste lid. Voorts wordt artikel 18, §4, ook gewijzigd om de termijn van “uiterlijk een jaar na de uitvoering” (de termijn geldt voor het verkrijgen van de a posteriori goedkeuring van wijzigingen die na het indienen van het ontwerp dossier noodzakelijk zijn gebleken) te schrappen. De gemeente moet nu de goedkeuring van die wijzigingen uiterlijk bij de goedkeuring van de eindafrekening verkrijgen.

Artikel 10, 9°, heft het eerste en het tweede lid op van artikel 18, §5, van het erosiebesluit. Deze wijzigingen zijn noodzakelijk ingevolge de wijziging van artikel 18, §3, eerste lid. Bovendien kan het principe dat de betaalde subsidie lager of hoogstens gelijk aan de goedgekeurde subsidie kan zijn, duidelijk afgeleid worden uit de bepalingen van artikel 18, §3, tweede lid, §4, en §5, derde lid.

Artikel 11 betreft een slotbepaling. Het artikel bepaalt dat artikel 9, tweede lid, 1° en 2°, artikel 14, §3, en artikel 18, §3, §4 en §5, van het erosiebesluit, zoals van toepassing na de inwerkingtreding van dit besluit, ook van toepassing zijn op de erosiebestrijdingswerken waarvoor de subsidie voor de inwerkingtreding van dit besluit is verleend, voor zover de eindafrekening voor die werken nog niet werd goedgekeurd en het bedrag van de goedgekeurde subsidie niet wordt overschreden. Dat betekent dat de subsidiëring van bijvoorbeeld de kosten voor archeologisch onderzoek voor een “oud subsidiedossier” mogelijk is in het geval dat de eindafrekening voor die werken nog niet werd goedgekeurd en de toegekende subsidie nog niet 100% is aangewend.

3. BUDGETTAIRE WEERSLAG

In 2009 werd bij de invoering van de subsidiemogelijkheid voor begeleiding door een erosie-coördinator de maximale financiële weerslag geraamd op 4,7 miljoen euro, namelijk 376.000 ha maal 12,50 euro per hectare.

Het mogelijk maken van een derde subsidiebedrag voor de begeleiding door een erosiecoördinator kan theoretisch leiden tot een extra benodigd subsidiebudget van 4,7 miljoen euro. In de praktijk echter kan geraamd worden dat ongeveer 60% van de erosiegevoelige gemeenten nooit in aanmerking zal komen voor een derde subsidiebedrag erosiecoördinator, om de volgende redenen:

- nog niet alle erosiegevoelige gemeenten beschikken over een goedgekeurd erosiebestrijdingsplan, dus de maximale oppervlakte van 376.000 ha plangebied is nog niet bereikt;
- slechts 93 van de 107 gemeenten die beschikken over een goedgekeurd erosiebestrijdingsplan, hebben al een eerste subsidiebedrag erosiecoördinator aangevraagd;
- slechts 11 van de 107 gemeenten die beschikken over een goedgekeurd erosiebestrijdingsplan, hebben al een tweede subsidiebedrag erosiecoördinator aangevraagd.

De budgetlast van de mogelijkheid om een derde subsidiebedrag erosiecoördinator te verlenen, kan geraamd worden op 2 miljoen euro.

Het opnemen van de kosten voor het verplaatsen van leidingen, de kosten voor archeologisch onderzoek, de kosten voor veiligheidscoördinatie, de kosten voor bodemonderzoek, de kosten voor grondverzet en de kosten voor het opmaken van het plan van de uitgevoerde werken in de goedgekeurde gedetailleerde kostenraming van de werken zal vermoedelijk het gemiddeld subsidiebedrag van een dossier erosiebestrijdingswerken met circa 10% verhogen. De globale budgetlast voor het subsidiëren van erosiebestrijdingswerken werd tot nog toe geraamd op 56,25 miljoen euro, namelijk 75% van 100.000 ha maal gemiddeld 750 euro/ha. In de periode 2002-2016 zal al circa 13 miljoen euro subsidie verleend zijn voor het uitvoeren van gemeentelijke erosiebestrijdingswerken. De budgetlast van een gemiddelde verhoging van 10% van de subsidie voor erosiebestrijdingswerken kan geraamd worden op circa 4,3 miljoen euro.

Het verlenen van een bijkomende subsidie voor grondinname via onteigening of aankoop heeft een budgettaire weerslag die het gevolg is van het feit dat een gemeente na maximaal 20 jaar 75% subsidie kan verkrijgen voor de meerkosten van grondverwerving via onteigening of aankoop aan de actuele kostprijs ten opzichte van de toenmalige kosten van grondinname via authentieke akte voor een twintigjarig recht van opstal en een twintigjarige overeenkomst met de gebruiker. De budgetlast kan alleen in grootte van orde worden geraamd. In de periode 2002-2016 zal circa 6 miljoen euro subsidie zijn verleend voor grondinname via authentieke akte voor een twintigjarig recht van opstal en een twintigjarige overeenkomst met de gebruiker voor het uitvoeren van erosiebestrijdingswerken. In de veronderstelling dat de kostprijs van grondinname via onteigening of aankoop aan de actuele kostprijs gemiddeld circa 50% duurder zal zijn, kan de budgettaire weerslag theoretisch geraamd worden op 3 miljoen euro. In de praktijk zal de budgettaire weerslag wellicht veel lager zijn. De reden dat de gemeenten meestal gekozen hebben voor grondinname via overeenkomsten met de eigenaars en de gebruikers, heeft immers weinig te maken met de lagere kostprijs, maar vooral met de geringere weerstand bij de betrokken eigenaars en gebruikers. Om die reden valt te verwachten dat de bijkomende subsidiemogelijkheid slechts door een beperkt aantal gemeenten voor een beperkt aantal erosiebestrijdingswerken zal gebruikt worden. De budgettaire weerslag wordt geraamd op 1,5 miljoen euro.

Voor de drie extra subsidiemogelijkheden samen wordt de budgettaire weerslag geraamd op 7,8 miljoen euro. Aangezien de subsidies voor gemeentelijke erosiebestrijdingsinstrumenten en – maatregelen worden verleend in de vorm van twee halfjaarlijkse subsidieprogramma's waarbij alleen de best gerangschikte dossiers worden gesubsidieerd, zal de geraamde budgettaire weerslag geen impact hebben op het jaarlijks benodigde subsidiebudget. Het gevolg zal alleen zijn dat de globale budgetlast toeneemt met 7,8 miljoen euro en daardoor (bij constant beleid rekening houdend met een jaarlijks beschikbaar subsidiebudget van 1,653 miljoen euro) de periode om alle geraamde erosiebestrijdingswerken te kunnen subsidiëren met ongeveer 5 jaar zal toenemen.

Het advies van de Inspectie van Financiën van 16 december 2016 gaat als bijlage 2.

De Inspectie van Financiën gaf een gunstig advies onder de voorwaarde van de schrapping van de begrotingsruiter bij de begrotingsopmaak 2018. Deze voorwaarde zal toegepast worden. De laatste overdracht van onbelast saldo vastleggingskrediet op het betrokken begrotingsartikel zal gebeuren van 2016 naar 2017. Verder vraagt de Inspectie van Financiën om de halfjaarlijkse subsidieprogramma's niet meer te spreiden over twee begrotingsjaren. Ze moeten opnieuw ingepast worden binnen één begrotingsjaar. De reden van het spreiden van de halfjaarlijkse subsidieprogramma's over twee begrotingsjaren was een tijdelijk verhoogde werkdruk bij de betrokken administratie. De opgelopen achterstand werd stelselmatig ingehaald, zodat het tweede halfjaarlijkse subsidieprogramma 2016 en het eerste en het tweede halfjaarlijkse subsidieprogramma 2017 in 2017 kunnen afgehandeld worden. Vanaf 2018 kan bijgevolg aan de vraag van de Inspectie van Financiën voldaan worden.

Het akkoord van de Vlaamse minister van Begroting van 25 januari 2017 gaat als bijlage 3.

4. WEERSLAG OP HET PERSONEELSBESTAND EN HET PERSONEELSBUDGET

Het voorontwerp van besluit heeft geen weerslag op het personeelsbestand of op het personeelsbudget, zodat het akkoord van de Vlaamse minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling, niet vereist is.

5. WEERSLAG OP DE LOKALE BESTUREN

Het voorontwerp van besluit heeft een gunstige weerslag op de erosiegevoelige gemeenten.

6. KWALITEIT VAN DE REGELGEVING

Het voorontwerp van besluit is aangepast aan het wetgevingstechnisch en taalkundig advies nr. 2016/337 van 16 september 2016.

Het voorstel van beslissing betreft een voorontwerp van besluit zonder belangrijke inhoudelijke impact en vereist dan ook geen reguleringsimpactanalyse.

7. VOORSTEL VAN BESLISSING

De Vlaamse Regering beslist:

- 1) haar principiële goedkeuring te hechten aan bovengenoemd voorontwerp van besluit tot wijziging van diverse bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 8 mei 2009 betreffende de erosiebestrijding;
- 2) de Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid, te gelasten over voornoemd voorontwerp van besluit het advies in te winnen van de Raad van State, met

verzoek het advies mee te delen binnen een termijn van dertig dagen, zoals bepaald in artikel 84, §1, eerste lid, 2°, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Joke SCHAUVLIEGE
Vlaams minister van Omgeving,
Natuur en Landbouw